

Вирішення проблеми стійкості водних ресурсів у Європі – практичні та політичні аспекти

*Сью Арундейл,
Генеральний директор,
EFCA*

На початку цього року, коли було опубліковано безліч запитів щодо ініціативи для вирішення неминучої надзвичайної ситуації з водою, Європейська комісія відмовилася від «Ініціативи стійкості водних ресурсів». EFCA була лише однією з федерацій, налякана цим кроком, який був суто політичним. Чутливі до часу напередодні виборів до Європейського Союзу та, що важливо, обрання Єврокомісарів, здавалося, що найвищі посадовці ЄС злякалися.

Хоча, ймовірно, на кону стояло кілька факторів – у тому числі деякі, які майже напевно пов'язані зі зростаючим тиском на бюджет ЄС внаслідок кількох військових конфліктів – один з яких знаходиться надто близько до кордону ЄС, щоб його ігнорувати. Вигляд тракторів, які блокують квартал ЄС у Брюсселі, а також усвідомлення того, що фермери виступають проти регламенту, який на них впливає (а вони також є виборцями), напевно, похитнули рішучість навіть найдосвідченіших лідерів ЄС.

І все одно це рішення було кроком у неправильному напрямку. Заклик зацікавлених федерацій та неурядових організацій до вирішення під егідою «Блакитної угоди» ЄС є майже одноставним, хоча й з дещо різними пріоритетами відповідно до спільноти, яку ці організації представляють.

EFCA була запевнена, що «Ініціатива стійкості водних ресурсів» повернеться. Проект тексту можливого повідомлення майже готовий. Суперечки щодо того, які обрані члени Європарламенту отримають керівні посади в комітетах Європейського парламенту, і слухання (прослуховування) для різних кандидатів на посади Європейських комісарів – все це потрібно буде спочатку владнати, тому ми очікуємо, що нам, можливо, доведеться чекати до 2025 року. Але вона повернеться, і вона повинна ... а надзвичайна ситуація з водою вже настала.

У цій статті Сью Арундейл, Генеральний директор EFCA, розглядає пріоритети EFCA та як Федерація висвітлює роботу інженерів-консультантів, які мають рішення для деяких із найбільших проблем, які виникають.

Чому ми дійшли до цієї точки?

Роки занедбання водної інфраструктури відповідальними органами як для основного постачання прісної води, так і для очищення стічних вод призвели до витоків труб постачання, виснажуючи і без того мізерний запас чистої води з тривожною швидкістю. Середні втрати в ЄС зараз становлять колосальні 25%. Додайте до цього зростаючу кількість каналізаційних колекторів, заблокованих жировими відкладеннями та іншими побутовими та промисловими відходами, які можуть зупинити функціонування району та ще й створити небезпеку для здоров'я, висновок очевидний. Національні уряди та державні та приватні органи, відповідальні за воду, не виділили достатніх бюджетів на

технічне обслуговування та ремонт. Вартість реагування на надзвичайну ситуацію та пов'язані з нею супутні збитки, безперечно, набагато вища, ніж вартість планового профілактичного обслуговування. Однак технічне обслуговування не є сенсаційним матеріалом. Тож політична воля м'яко кажучи слабка.

Ніби нехтування створеною людиною інфраструктурою було недостатньо, політики не поспішали реагувати на навантаження на природну інфраструктуру, спричинене ескалацією надзвичайної кліматичної ситуації. Шокуючі кліматичні катаклізми в Європі за останнє десятиліття застали нас зненацька, хоча вчені десятиліттями прогнозували такі катаклізми.

Справа в тому, що рішення були доступні роками. Працюючи з природою, інженери в змозі зміцнювати природний захист, зміцнювати заплави, перенаправляти водні потоки та проектувати системи, які можна активувати, коли рівень води низький. Невідкладні інвестиції в такі заходи могли б запобігти ще одному літньому збою транспортування вантажів по Рейну та промислового виробництва. Це також могло б запобігти черговій зупинці атомних електростанцій у Франції через занадто низький рівень того самого природного джерела води, яке є важливим для охолодження реакторів.

Питання, хто винен, не просуне нас вперед. Зважаючи на це, історично поведження з водою відбувалося на національному, регіональному та місцевому рівнях, але абсолютно очевидно, що це загальноєвропейська проблема, оскільки водотоки перетинають кордони. Рішення тепер мають бути скоординовані на рівні ЄС під егідою «Блакитної угоди» ЄС.

Координувати політику, залучати досвід

Позиція EFCA щодо «Блакитної угоди» ЄС закликає інституції ЄС координувати спільні дії під керівництвом нового Комісара ЄС з питань довкілля, причому кінцеву відповідальність візьме на себе майбутній Віце-президент Європейської комісії з відповідними обов'язками щодо координації «Зеленої угоди». Така координація має привести існуючу політику та нормативно-правові засади під один знаменник, і не треба знову винаходити велосипед.

Визнаючи широкий спектр проблем на економічному, екологічному та суспільному рівнях, позиція EFCA зосереджена на інженерних пріоритетах і рішеннях. Вони повністю сумісні з широким акцентом політики ЄС на відновлювані джерела енергії та циркулярну економіку, причому остання тепер потребує включення циркулярного водного господарства. Кожна крапля чистої та стічної води має бути збережена, перероблена та доступна для споживання людиною та промисловістю.

Інженерний досвід доступний і готовий до роботи. Під час нещодавнього візиту до Європейського парламенту, під час якого ми з головою комітету «Зеленої угоди» та віце-президентом EFCA зустрілися з високопоставленим депутатом Європарламенту, нам сказали не просити грошей. Таким чином ми зрозуміли, що ми не повинні просити потік фінансування на рівні ЄС. Однак EFCA не просить роздаткових матеріалів для інженерів-консультантів – ми просимо відповідальні державні органи правильно визначити свої пріоритети.

Приватні водопровідні компанії також повинні діяти відповідально в цьому відношенні. Зараз не час для величезних премій для вищого керівництва. Ці гроші повинні бути використані для оплати доступних рішень. Потрібні заходи не є дешевими, але вони заощадять воду, врятують життя, підтримають економіку та функціонування суспільства. Чи можемо ми справді вставити на це ціну?

Конференція EFCA з питань «Блакитної угоди»

Слушно розташована в одній із країн, яка найбільше бореться з надзвичайною кліматичною ситуацією та небезпечним впливом на водопостачання (то забагато, то замало), EFCA разом з «Тесніберія» була рада вітати своїх членів та спільноту інженерів-консультантів в Мадриді в травні цього року на конференції, присвяченій стійкості водних ресурсів.

Основні доповідачі були з Європейської комісії та Європейського економічно-соціального комітету, при чому останній розпалив дебати навколо «Блакитної угоди» минулого року.

Учасники взяли участь у програмі, зосередженій на зв'язку між водою та енергією, заходах щодо пом'якшення впливу клімату та способах залучення інвестицій шляхом ефективних державних закупівель. У центрі уваги були інновації та якість у водній інфраструктурі, а не просто найнижча ціна.

Інженери можуть вирішити надзвичайну ситуацію

Заводи для опріснення води? ... вони енергоємні. Океанські турбіни? ... вони досить дорогі, ворожі для навколишнього середовища та ще не готові до широкого застосування. Однак вони справді мають величезний потенціал. Зараз нам дійсно потрібно подумати про використання гідроенергетики, природних водоносних горизонтів і використання стічних вод для виробництва енергії. Подумайте про рішення, засновані на природі, такі як укріплення наших заплав, зміна русла річок і транскордонні рішення для подолання місцевих надзвичайних ситуацій за допомогою скоординованих технічних систем. Ми також не повинні забувати досвід, який протягом тривалого часу використовувався в низьких країнах для захисту берегових ліній і внутрішніх зон, які знаходяться нижче рівня моря.

Нарешті, потрібно подумати про технічні рішення, необхідні для відновлення ефективності систем водопостачання та водовідведення. Спільна нитка? ... інженерія.

Не хочу засмучувати читачів, але наслідки невжиття заходів просто неймовірні, і час настав вже зараз – щойно закінчиться післявиборча перетасовка людей і посад. EFCA продовжуватиме говорити про «Блакитну угоду» та розвивати партнерство з іншими федераціями та неурядовими організаціями на рівні ЄС, щоб забезпечити координацію будь-яких дій і збереження тиску.